

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що день
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорунжину). Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсьма.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані візьмі
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дьяки і приватні донесення по
80 с. від стрічки.

Парляментарне положенє.

(X) Державна рада розпочала вчєра дальшу сєсию. Семинедільна майже пере-рва не пішла марно, позаяк бюджетова комісія перевела розправу майже над цілим бюджетом, окрім кількох ще розділів, а тим промостила дорогу повній палаті в справі, яку треба було уважати невідложною. Вправді ще й в комісії треба усунути деякі труднощі, поки генеральний справоздавець др. Катрайн буде міг виступити із справозданєм перед повною палатою, однак після всякої імовірности не дійде вже до такого положення, яке грозило би новою обструкцією. Вправді зимова сєсія ради державної не закрита непроглядною мракою, як се бувало останніми роками, а навіть деякі оптимісти віщують тревале виногодженє, хоч ще недавно зневіра проявляла ся так сильно, що многі уважали неминучим розбитє парламенту. Научені довшим досвідом, не хочемо при-ставати до думки ані одних ані других, а держати ся середини.

Взагалі треба признати, що тепер не виринають такі небезпечности для ради державної, яких можна було побоювати ся в осєни. Тай з почином дальшої сєсії не помічаємо тих немилих вражєнь, які насували ся безпосередно перед Різдвом. Тоді розїхали ся послї відбввши 26 засідань з вельми незначним добутком. Позитивної роботи не було майже, а для ухваленя бюджетової провізорії був міністер-президент приневолений ужити найсильнішого середника. Тепер обставини поправили ся. Припустім, щоби бюджетова розправа ще й в останній стадії розбила ся, що одначе можна уважати майже виключеним, то всеж успіх осягнуто великий, що рада державна приступає до нормальної обради над бюджетом по 4-ох роках. Можна сподівати ся, що рада державна на тім не обмежить ся, але опісля приступить до парляментарної полагоди австро-угорської угоди, наколи переговори обидвох правительств будуть покінчені. Можна також і се помітити, що наколи про такі важні питання розходить ся, то вже великі парляментарні сторонництва не виступають з перепонами. Вправді в останних часах не стало ся нічого такого, з чого можна би здогадувати ся, що в справі німецько-чєських переговорів слідний значний поступ, однак і се певна річ, що надія на певний успіх поправила ся. Німці і Чєхи починають академічно розправляти про обопільні уступки і не вважають се національною заповідю, глядіти на себе як на «ворога».

Однак мимо сих прояв годі заколисувати ся мріями. Наколи недужий виминув небезпечність, яка грозила єго житю, то ще лікар приневолений бачити на се, щоби задля якої необачности не попав в нову недугу. Тут одначе не можна ще сказати, щоби рада державна зовсім вже виминула небезпечність, яка грозила єй житю. Бюджетова комісія працювала вправді пильно, але з вчєрашним днем змінило ся все о стілько, що сей недужий пе-

реносить ся з комісійної салі до великої салі, в якій виїшні впливи проявляють ся більше, як в замкненій від зверхного свєтла комісії. Наколи в комісії носли не посували ся до крайностей, а все розбирали предметово, то з сєго ще не можна напевно заключати, щоби се було також міродатним і для повної палати; наколи температура в комісії була уміркована, то се ще не обезпечує, яка може витворити ся в повній палаті, бож 48 членів приступнійші для розважної роботи як 425! Між сими останними є доволі непогамованих людий, а впрочім і не один бюджетовець, вернувши до повної палати, схоче перед своїми товаришами пописати ся великою рішучостю і може спинити позитивну роботу. До того як-раз надає ся друге читанє бюджету в повній палаті. Скільки тут можна наговорити гарних фраз про ушасливленє широких народних мас. А тимчасом для бюджетової наради час вимірений вельми скупо, позаяк всего чотири ще тижні остає до лат. великоднє, а опісля повинні би зібрати ся краєві сойми. Алеж ще також нема певности, чи знов не посплюють ся наглі внесєня? Тривке уздоровленє могло би бути обезпечєне лише відповідною зміною регуляміну і міродатні круги повинні би про се подумати.

Фондація стипендійна для студентів політехніки у Львові.

Бл. п. Фєлікс Сьвійонтовський, фотограф, померший у Львові 24. верєсєня 1900. р. полишив двоповерхову кам'яницю під Ч. к. 690¼ у Львову положєну, виказом гіп. Ч. 661/IV книги ґрунт. гром. м. Львова обяту, — огород і ателєр фотографічне, лучної вартости інвєнтаріальної 58.448 К 60 сот., на котрій то реальности тяжать однакож довги гіпотєчні в сумі 37.714 К 02 сот.

З того маєтку утворив померший фундацію стипендійну для студентів політехніки у Львові імени свого сина бл. п. Станіслава Сьвійонтовського, і розпорядив, щоби збір профєсорів політехніки заряджував тою реальністю і щоби цілий чистий дохід, який лишить ся по відшибнєню конєчних тягарів, коптів адміністрації і по потрученю видатків на удєржанє огородинка при памятнику надгрібнім сина єго на цмьнтарі Личаківськєм, — обертав на стипендії і запомоги для студентів львівської школи політехнічної. Право до роздаваня тих стипендій і запомог прислугує зборови профєсорів школи політехнічної у Львові. Високість річної стипендії установив померший на 600 К; однакож розпорядив, що якби збір профєсорів узнав відповідним признати студєнтови з причин виїмкових, на узгляднєнє заслугуючих обставин, стипендію і в висшій квоті, то може надати висшу стипендію; а так само розпорядив, що якби збір профєсорів узнав, що стипендія 600 К річно була би за висока, то може після свого осуду ту суму зредукувати.

Дальше розпорядив померший, що збір профєсорів політехніки має право уділяти з доходів фондацийного майна студєнтам політехніки — в разі, якби зайшли обставини, заслуго-

ючи на узгляднєнє, одноразові запомоги і підмоги — о котрі також і стипєндисти можуть старати ся — в високости, котру збір профєсорів в кождім поодинокім случая відповідно до обставин означить. Стипендії має виплачувати ректорат політехніки в місячних ратах; а збір профєсорів є управнений цофнути надану стипендію підчас року студєнтови, якби став ся єї негідним, і має право здержати виплату.

Стипендія буде надана тільки на протяг одного року; а стипєндист, котрий стипендію в однім році одержав, може просити о неї і на слідуючий рік, бо померший хотів, щоби ті стипендії мали лиш правдиво гідні.

Право до узисканя стипендій і запомог мають звичайні студєнти політехніки львівської, християни, без зглядє, чи піддані австрійські чи з поза Австрії, народности польської і руської (не російської), які на виклади на тій політехніці львівській учащають, жадного маєтку не посідають, в науках роблять добрий поступ і є ненаганими обичайв. Першєнство в узисканю стипендій мають бідні з родини помершого.

Се кондиційне розпорядженє послідної волі помершого з 10. чєрвєня 1896. р. приймив пов. суд С. I у Львєві до відомости ухвалою з 14. грудня 1901. р. ч. сир. А VII 370/0018.

Китай цивілізує ся...

Бюро Райгєра подає справозданє з торжєстєнного принятя європейських амбасадорів і їх жінок китайським цїсарєм і цїсарєвою. Є се перший случай зближеня ся китайської пануючої голєви до «білолицих чужинців».

На прийятю амбасадорів в головній аудієнційній салі цїсарєва-вдова засїла на прєстолі а цїсар сїв за столєм на низшій кріслі. Довкола прєстола згромадили ся визначні китайські достойники. Дипломатичнє тіло, яке прибуло на аудієнцію, числило около 100 осіб. Амбасадорів несєно в жовтих лектиках аж до дверий салі; секретарі ішли пішки. В салі амбасадори зложили трикратний поклін і засїли перед цїсарєм; рєшта осіб станула віддалік.

Дєкан дипломатичного тіла, австрійський амбасадор ґр. Чікан фон Вальборн виголосив промову, на яку цїсар відповів хлопачим голоєом. Рукопись цїсарської відповіди відобрав на колїшках кн. Чінґ і вручив єй дєканови. Відтак представлено амбасадорів, які по чєрзі вступали на ступні прєстола, а цїсарєва принімала їх поклоном, промовляючи до кождого по кілька слів. Після урядової аудієнції подано у виїшних галєях холодачі напєї, а китайські достойники були упереджуючо чємними супротив амбасадорів.

Окремо відбуло ся принятє жінок амбасадорів. Цїсарєва знов сидїла на прєстолі, окружена княгинями, а віддалік занєв місце цїсар. Жінка амбасадора Сполучєних Дєржав панї Конґєр відчитала принагідну промову, а цїсарєва відповіла в дужє прихильний спосіб. По представлєню всїх дам, ціле товариство перейшло до сусідньої салі. Тут цїсарєва-вдова взяла за руку амбасадорову п. Конґєр і з плачєм запєвнювала, що напєа на будинки амбасад був наслідком страшного блуду, якого она дужє жалує.

Цїсар був в сїм товаристві одиноким мущиною і заховував ся мовчливо. Підчас пиру цїсарєва заявила, що Китай хоче на будучє по-

кинути своє відокремлене становище і приєднати собі здобутки європейської культури. Члени царського дому мають вибрати ся в подорож до Європи, призволено на подружжя між Китаїцями а Манджурцями, заказано китайським жінкам стикати собі ноги і т. п. Взагалі віднесено вражіння, що китайська цесарева бажає повести свою велику державу на дорогу примирення з білою расою і її культурою.

Державна рада.

Вчорашнє засідання державної ради перейшло дуже гладко і стало немов доброю ворожбою для цілої сесії. Полагоджено всі наглі внесення і приступлено навіть до розправи над контингентом рекрута.

Отворене засідання.

Засідання отворено о год. 1/2 12. Пос. Вольф зложив посольське приречення, при чім антисеміти остенглативно виїшли з салі. Вольф не може знайти собі місця в палаті, бо ніхто не хоче коло него сидіти. Відтак відчитано довгий ряд внесення та інтерпеляцій, між якими знаходяться:

Інтерпеляції

пос. Василь Яворського в справі надужити при виборах 1901 в окрузі Старий Самбір; пос. Ольшавського і Фіака в справі виборчих надужити і пос. Дашинського в справі газардової гри в Жоклей-клубі.

Наглі внесення

пп. Кафтан, Пернерсторфера і Хоца в справі катастрофи в законі «Юпітер» і пос. Леміша в справі пропозиції закону що-до знесення речинцевої торгівлі збіжжям.

Відповіді міністрів.

Опісля міністер кравової оборони Вельсберг відповідав в справі шкід при маневрах в краківській окрузі, а міністер земліництв Вітек в справі кольторті на залізницях часописи Illustr. Reise u. Bade Ztg. Міністер рільництва Джіованеллі заявив, що правительство годить ся на наглість внесення в справі катастрофи в законі «Юпітер» і обговорює сю справу в голо-

них чертах, оставляючи фахові деталі шефови секції п. Цехнерови, який займає слово. Над сею справою вивизала ся довша дискусія, після якої палата всі наглі внесення дотично катастрофи в законі «Юпітер» прийняла одногласно.

Приступлено відтак до наглого внесення пос. Герцога в справі відносин в вітковицких гутах, при чім заняв слово міністер скарбу Бен-Баверк і заперечив, що стемплевих надужит там не було. Палата відкинула наглість внесення п. Герцога, а так само і внесення п. Хоца в справі відвічальности властителей законів за життє і каліцтво робітників.

Конець засідання.

Палата приступила до нарад над законом про контингент рекрута. Реферат в сій справі предложив пос. Поповський.

Відтак перед замкненням засідання пос. Скене, як провідник економічної комісії відповів на інтерпеляцію в справі закону, дотично речинцевої торгівлі збіжжям. Понеже не прийнято правительственного проєкту, комісія поручила субкомітетови випрацювати проєкт закону з 40 параграфів, і вже в четвер сей проєкт стане предметом нарад в субкомітеті. Бесідник перестерігає перед поспіхом і поверховністю в сій справі, бо справа знесення речинцевої торгівлі збіжжям не є так легкою, як видає ся на перший погляд. З одної сторони треба вдоволити домагання рільників, а з другої не убити зовсім торгівлі збіжжям необачними постановами. Вкінці заповнює, що вчинить все, щоби справу можливо приспішити.

Конець засідання о год. 8. вечером. Слідуюче засідання в суботу.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

Новинки.

— Календар. В четвер: гр.-кат. Ксенії; рим.-кат. Дороти. — В п'ятницю: гр.-кат. Григорія Богослова; рим.-кат. Ромуальда.

— Товариство «Руских женщин» в Перемишлі устроює вечерок музикально-вокальний з танцями в суботу дня 8. лютого в салі «Рускої Бесіди». Чистий дохід призначений на фонд руских академиків. Вступ від особи 1 К. Початок 7 1/2.

— До всіх Вп. товаришів-учителів Буковини і Галичини звертаю ся з уклінною прозьбою, щоби прислали мені як найскорше (до 20. лютого 1902) імена таких селян, що через еміграцію до Америки потратили свої газдівства та повертали опісля голіруч домів. Дальше прошу подати мені деякі факти, як не один агент обманець покараний без-судово за своє махерство. Позаяк думаю видати популярну брошурку проти еміграції до Америки, сподіваю ся, що Вп. товариші підірнуть мене в сій справі, за що вже поперед складаю мою сердечну подяку. Вехв. Редакції галицько-руських часописей прошу о передрукованні сих рядків в одному з найблизших чисел. — Іларій Карбулицький, учитель в Старих Мамаївцях, п. Мамаївці на Буковині.

— Загальні збори товариства «Шкільна Поміч» у Львові відбули ся минулого четверга в локалі рускої жіночої школи виділової. Збори отворив голова товариства о. Стефанович. Згадавши про втрату, яку потерпіло товариство через смерть одного із основателів товариства і найдіяльнішого члена бл. п. Григорія Врецьони, вівзав зібраних, щоби віддали честь его памяти через встанє з місця. Опісля голова представив коротко стан і діяльність товариства. Доходи его складають ся з відсотків фундацій і добровільних жертв добродіїв, але на жаль, руска суспільність за мало інтересує ся сим так важним товариством. Опісля вівзав голова зібраних до вибору председателя зборів і секретаря. Збори поручили провід пані Біледській а секретарство п. Коссакови. З черги відчитала секретарка товариства п-а Ольга Барвіньська протокол з послідних загальних зборів і справозданє виділу з минулого року, котре загальні збори прийняли до відомости, а секретарці висказали подяку. Касирка п-а Литинська представила касове справозданє товариства: Доходи виносили 604 К 17 с., розходи 440 К, — в касі остало ся 164 К 17 с. З того уміщено 146 К 56 с. на книжочку щадничу, а 17 К 61 с. остало ся готівкою в касі. Загальне майно товариства виносило з кінцем 1901. року 4.510 К 18 с., уміщені в цінних паперах і щадничих книжочках руских інституцій. — Справозданє касирки прийнято згідно з внесенєм комісії ревізійної з признанєм до відомости.

О. Стефанович підніс, що деякі рускі інституції, як «Дністер», «Народна Торговля» і руский купець у Львові п. Абрисовский щедро спомагають товариство; за те висказали їм збо-

О. Я. Кониський.

Тревоги автора і видавника.

(З натури).

— Ну? що там твій коректор?
— Снів ся, каже, мині такий поганий сон, що колиб цензура не сконфіскувала нашої книжки.
— За що? питаю його і чую, що мороз бере мене за плечі.
— За те, каже він, що не видержали ми правопису. Українські книжки дозволено друкувати з умовою, щоб не було допуссаємо никакихх отступлений отъ общепринятого русскаго правописанія.
— Про се, кажу я, в дозволі не було сказано.
— Не було, каже, алеж се повинно бути усім відомо; незваніємъ закона никто не можетъ отговариваться... Правда, сього закону не оголошено, а про те... цензор не повинен нагадувати, друкар і видавник мусять самі знати.
— Нехай і так, алеж в чому ми не додержали сього закону? — питаю я і чую, що ляк переймає мене.
— Скрізь, каже, по всій книжці не додержали. Прикладів тому і не зрахувати. Російська граматика Кирпичникова наказує: «послѣ шипящихъ и губныхъ — писать и, а не ѣ, а у нас скрізь: грушы, очы, ушы, жыла, гыря, хыря, кырен, щырьость, шыбка і т. д.
— Стій! — перебив я коректо-

ра: як то можна граматику і працювати орфографії однієї мови прикладати до другої. Що ви говорите! се не до речі! Французи пишуть: Paris, а Росіяне Парижъ.
— Та звісно, каже він, але коли тримати ся «общепринятого», то й треба писати: житло, а не жытло; так само: шитво, гирия, хиря і т. и.; далі «во-2. лицѣ настоящаго времени» у нас усіоди ѣ, а по «общепринятому» треба ѣ.
— Я подумав і кажу йому: коли ми будемо тримати ся «общепринятого» дак виходити-ме часто-густо страшенна нісенітниця; гірше галицького «язычія». Що виїде, коли ми напишемо: жіто, шітво, щіпка?
— Та воно так; алеж у нас скрізь: йому, їи, їйї, їихати.
— А як же треба?
Він стенив плечем і каже: я не тямлю, як треба, а по «руськи» так не пишуть.
— Бо кажу я: по руски і слів таких нема; там: «се, ся, ей, ему». Та хіба-ж можна напр. англійським правописом писати по французьки, або навпаки! — Звісно, не можна, кожна мова має свою правопись; алеж як розуміти «общепринятое»?
— Гм! як? хто його знає, як! мабуть так, щоб на кінці слів не викидати богорівного ера; перед суголосними не живати ѣ, напр. писати — сино, хлиб, снйг, а не сіно, хліб, сніг; — більш нічого...
— Добре, каже, а як же перед голосними що висати, чи ѣ, як ото у нас в книзі, чи і — як пишуть Росіяне?
— Звісно, кажу, ѣ, бо у нас

ніхто не каже діявол, шія, келія, а чучелъ діявол, шыя, келья! так?
— А вже-ж так, одначе-ж — діявол — се вже «отступленіє» і коли цензура захоче, дак і конфіскує книжку.
— Ні, мовив я, сего не було і не буде; а сам — швидче до тебе; якої ти думки? кажи?
Кривунда розвів руками, скинув очі на стелю, скривив ся і мовив:
— Досі сього не було.
— Не було, але чи може бути?
— Усе може бути.
— Тото й воно! — Спорив журливо похитав головою: жадної убезпекі нема! страх і подумати: таку силу коштів вгнали, стільки праці і ось тобі: стій! не випускай книжки! «отступленія!» Мати Божа! розор, чистий розор! ну життя наше! гірше собачого. — Не додержав!.. отак!
Спорив обіруч стис собі голову.
— Ти дурно не турбуй ся; мовив Кривунда: додержати «общепринятого» жадним чином не можна; у цензора голова повстия, він тямить, що ніхто в світі «общепринятим» не зможе написати таких наших слів як їи, їйї і т. и.
— Ба, яке цензору до того діло, що від нас вимагають цілком неможливого, більш неможливого ніж запрягти блоху в оглоблі; цензор знає одно: щоб не було «отступлений» і годі.
— А коли сього фактично не можна зробити?
— Не можна, дак не друкуй.

— Ні, ні, заспокоював Спорива Кривунда; не турбуй ся; се ти дурницю плетеш; ось підожди ще кілька день і білет прийде.
Кривунда почав льогікою і фактами заспокоювати Спорива, але чим більш пильнував заспокоїти свого розмовника, тим більше почував неспокій у власній душі і переймав ся острахом можливости сконфісування книжки за «отступленія». Коли-ж Спорив пішов до господи, Кривунда лишившись самотою, все більше та більше підлягав впливу думки про «отступленія». Збентежені нерви і повна недовіра критерія того: як приложити до української мови «общепринятое русское правописание» — густою хмарою непокою налягли на Кривундину душу. Він цілу ніч не спав, перебрав усі російські граматики, починаючи з Греча і Востокова і кінчаючи Кирпичниковим і Гротом. Марна праця! граматики не дали, тай не могли дати потрібної відповіді; бо авторам їх — хоч у їх в голові і снували пауки павутиння «объединенія», а все-ж таки не могла прийти «геніяльна» думка про те: як приложити «безъ отступлений» російську правопись до якої будь инчої мови? як напр. по російськи написати англійське the; або українське їжа, її, так щоб не було «отступлений»?

(Дальше буде).

ри подяку, вставши з місць. П-ні Білецька радила, щоби із суми, зложеної замість вінця на домовину бл. п. Врецьони, утворити стипендію для бідного ученика, — а п. Мороз додав, щоби товариство доклало до тої суми щорічно 60 К, а коли сума дійде до 1000 К, утворити з неї стипендію для бідного ученика. По промові о. Стефановича, п. Гамоти і о. Олексини ухвалено, щоби зібрану досі квоту зложити на книжочку щадниці яко фондацию пам'яті Григ. Врецьони, а відсотки від неї має ся обертати на цілі товариства.

При виборі нового виділу, виділовими зістали: о. Стефанович, о. Гузар, дир. Гамота, дир. Мороз і п-на Литинська, а заступниками виділових вибрано п-ну Барвінську і п. Коссака; до комісії ревізійної вибрано через аклямацію пп. Паньківського і Хойнацького.

Нововибраний виділ відбув зараз засідане і ухвалив ухвалити в наступний спосіб: головою вибраний о. Стефанович, заступником голови о. Гузар, касиркою п-на Литинська, секретарем п. Коссака, бібліотекарем п. Гамота.

— **Буде чи не буде?** «Kurier stanisławowski» довів оноді, що кр. шкільна рада поручила дирекції станиславської гімназії, оглянути ся за квартирою для рускої гімназії, яку мають отворити з новим шкільним роком в Станиславові. За «K. st.» повторили сю вість львівські часописи, а вчерашня урядова «Gazeta lwowska» відказує правди сій вістці, пишучи: «Жерела появи сєї фальшивої вістки треба догадувати ся в обставині, що краєва шкільна рада, з огляду на зростаючу від кількох літ фреквенцію а звільні і переповнене польської гімназії в Станиславові, поручила в перших днях січня с. р. дирекції сего заведення постарати ся о винайм відповідної квартири для задуваної філії сєї гімназії, котра обіймати-ме далі кляси рівноградні з викладовою польською мовою». — Не перешкодило, що таке припущення могло вийти з кр. шк. ради, але не сумніваємо ся, що по тільких запевненнях наших послів у Відні, руска гімназія в Станиславові буде отворена з початком сего шкільного року.

— **За кордоном.** Студенти київського університету — як доносить «Кієвская Старина», давали в місті Лубнах (чернігівської губернії) концерт, в якого програму входили лише українські пісні і композиції. Дирекції місцевих гімназій заборонили ученикам бути на сім концерті. Мимо того сая на концерті була повна по береги і концерт випав зваменито. Аранжери концерту мали намір повторити представлене спеціально для гімназійної молодіж, але дирекції гімназій зажадали счеркнення всіх українських точок програми і заступлення їх російськими. На се не пристали аранжери і концерт не відбув ся.

— **Жидівське письмо** яко урядове. О. Гнаткевич, парох в Добротворі, вислав в справі метричальній письмо, написане по руськи, до лат. уряду парохіяльного в Добротворі. Лат. парох кс. Калуський, виставив свідомство латинською мовою а писане жидівськими буквами. Як видно, кс. Калуський або дуже дотепний, або хотів показати, що не забув ще писати «гебраїкою», котрої лизнув на теології, бо годі знова припускати, аби латинський уряд парохіяльний в Добротворі всі письма реферував по жидівськи.

— **Дикий учитель.** В Острові під Перемишлем — як доносить польські часописи — учитель держав по науці в школі кільканадцятьлітній дівчину Розалію Д., дочку тамошного господаря і збезчестив єї. Дівчина лежить хора. Родичі дівчини удали ся з жалобою до тамошного начальника громади, а той подав донесення до прокуратури.

— **Поединок з переполою** відбув ся на днях в Станиславові в приватнім помешканю одного з залізничних урядників. Поединковичі пп. др. Л. і Д. стояли вже з шаблями в руках, як несподівано появил ся інспектор поліції. Імена обох противників і свідків передав інспектор державній прокуратурі.

— **Льотерія в хосен Бурів.** В Газі завязав ся комітет, який устроєє міжнародну льотерію «творів штуки», а дохід з неї призначено для бурських жінок і дітей, яких замкнено в концентральних таборах в Трансвалі. Льотерійний комітет відкликє ся до всіх артистів цілого світа о надсиланні творів на льотерію найдалше до дня 28. лютого с. р.

— **Німий відзискав мову.** Незвичайно рідка курація удала ся недавно професорови Яковичу на его клініці при німецьким університеті в Празі. Якийсь робітник упав з руштованя і стратив зі страху мову. Всі заходи лікарів, щоби єму вернути мову, були без успіху. Тоді взяв ся проф. Якович пробовати ще гіпнози. Коли робітник лежав в глибокій сні, сказав до него проф. Якович наставляючим на него голосом: Говоріть тепер! Приказую вам тепер говорити, бо інакше не відзискаєте назад мови. — По сих словах казав він недужому вимовити своє ім'я. З великим трудом і з напруженням всіх сил, вимовив загипнотизований своє ім'я. Від сєї хвилі ішла вже бєсєда щораз лекше, говорив щораз більше, а

коли его розбужено з гіпнози, він відзискав вже був вповні утрачену мову.

— **Розрухи на Угорщині.** З Шеґедину доносять телеграфічно: В місцевості Сарафальва при виборі начальника громади прийшло до розривів. Часть населення не хотіла допустити до вибору кандидата, якого поручив начальник повіта. Коли в селі показав ся відділ жандармів, мужики кинули ся на них з колами, але уступили на вид баґнетів. Дві особи ранено.

— **Родинна драма.** З власною тещею втік минулого тижня 32 літний книговедець, Август Кляйн з Берліна. Він служив у фабриці машин і перед двома роками оженив ся був з донькою вдовиці, сороклітної дами, що жила із свого капіталу. Зараз по весіллі перенесла ся теща до помешканя своєї доньки, котра зразу жила дуже щасливо з чоловіком. Пів року тому назад молода жінка занедужала так тяжко, що треба єї було піддати до шпиталю. За той час теща провадила зятєви господарство. Коли молода жінка подужала і вернула домів, застала чоловіка цілком зміненого. Межи супругами приходило часто до сварки, а теща ставала все по стороні зятя проти власної доньки. Дві неділі тому назад по страшній сварці молода жінка покинула чоловіка і перенесла ся до своїхів, а мати єї все ще лишила ся у зятя. Минулої п'ятниці молода пані Кляйн прийшла до свого помешканя і хотіла погодити ся, але застала помешкане замкнене. Сусіди розповіли їй, що Кляйн випровадив ся десь з тещею. Невірна нара попродала все, що було, і виїхала до Гамбурґа. Пізнійше наснів лист від Кляйна, котрий доніс своїй жінці, що він наміряє осісти в Америці зі своєю тещею а єї матір, в котрій залюбив ся.

— **Цікавий рахунок.** Якийсь англійський «учений» (він мабуть чи не в Америці учив ся) взяв ся рахувати, кілька капель і якої крові пливе в жилах теперішнього англійського короля Едварда VII і ось до чого дорахував ся. На 4056 капель крові, яка пливе в жилах Едварда VII, є лиш одна однісєнька капля чистої англійської крові, котра дістала ся єму в спадщині по Марґариті Тудор, жінці Якова IV короля шкотського. Відтак має він дві каплі французької крові, що походить від нещасливої Марії Стюарт; п'ять капель шкотської крові від Якова IV і графа Деррілі, що оженив ся з королевою Марією; вісім капель данської крові, а 4040 капель німецької крові. — А цікаво би було також вирахувати, кілька то капель бурської крові вилило ся на корону Едварда VII, котрою він тепер має ся коронувати?

— **Телеграф без дроту.** Про винахід Марконіого — телеграф без дроту — вже всі знаємо. Він полягає на висланню без дрота телеграмів за поміччю филь електричних у воздуху. Телеграф Марконіого припадає ся і підчас миру і війни, на суші і на морю, але неурядитий для залюблених на віддаленє кількох кроків. Тому якийсь промисловий Француз винайшов инший телеграф для «двох кохаючих ся сердець». Сей винахід подібний як Марконіого також обходить ся без дроту, а ціла штука телеграфованя лежить в тім, аби запам'ятати собі кількадесят знаків. Так приміром: замкнуті очі значить: думаю про тебе; прижмурити праве око — мовчи; прижмурити ліве око — будь терпеливий; прижмурити очі — я є зависний (-а); піднести в гору очі — жду; кліпати правим оком — стережи ся; кліпати лівим оком — жду на звіснім місці; прислонити очі рукою — люблю над житє; покласти руку на правім оці — одержиш лист; на лівім оці — симчасом не могу нічого вдіяти; отворити очі трівожно — глядаю приятеля. Паличка в руці мущини має важну роль в телеграфі без дроту: паличка в правій руці значить: чи любиш мене? Держана в половині своєї довготи — люблю тя. Ударити паличкою о праву ногу значить: бою ся тебе; о ліву ногу — маю з тобою дещо поговорити; ударити паличкою о долівку значить: гніваю ся. Паличка в лівій руці значить: бажаю пізнати тебе і т. д.

— **Дрібні вісті.** Вінчане п. Богдана Охримовича, укінченого богослова, з п-ною Анною Мартинківною, відбуде ся дня 25. лютого с. р. о 7. год. вечером в парохіяльній церкві в Сколім. — На шляху Лупків-Гісна здержано рух поїздів задля сніжних заметіль. — В Перемишлі померла зарібниця Антонія Пакош в 118. році житя.

Телеграми.

Відень, 5. лютого. Цісар виїхав вчора вечером окремим двірським поїздом до Будапешту, звідки верне 19. с. м.

Відень, 5. лютого. Генеральна рада австро-угорського банку ухвалила на вчорашнім засіданню знизити процентової стопи о $\frac{1}{2}$ (с. є на $\frac{3}{2}$ пр.). Се є найнижша стопа, яка до тепер була в Австрії.

Відень, 5. лютого. Шенерер намірив, як запевнюють, зложити мандат до державної ради,

щоби по приміру Вольфа випробувати, чи має єщо довіре виборців.

Париж, 5. лютого. Тут, як і в Марсильї, та иньших містах Франції лютеє сніжна метелиця. Комунікація утруднена, телеграфічне полученє з Лондоном і Римом перерване.

Петербург, 5. лютого. Для Манджурії буде основане сего року православне єпископство з осідком в Пекінї, а в однім з манджурських міст побудують православний монастир, на який призначено вже 50.000 рублів.

Лондон, 5. лютого. St. James Gazette заявлює на підставі донесення з найліпшого жерела, що лорд Сельсбері уступить з кінцем теперішньої парламентарної сесії, коли до того часу не покінчить ся трансваляська війна.

Лондон, 5. лютого. Після депеші від віцекороля Індій положене що-до голодового нещастя є незмінене. Однак тубольці одержують обильнійшу підмогу. Доси одержує підмогу в цілих Індиях 223.000 осіб.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїми: кредиту «Дністер» ч. 1800.** на фонд академічної молодіжки вилинули дня 27. січня 1902 дальші жертви: Д. Поліщук і В. Костецкий селяне в Токах зібрану І. Флінтою, Ф. Яворським і обома посилавними збірку від селян в Токах 44 К 64 с. (від о. В. Колитчака 4 К, І. Флінти 2 К, Марини Флінти 1 К, Влодомира Флінти 1 К, І. Івануса 3 К, Д. Поліщука 1 К, В. Костецкого 1 К, І. Борєцького 1 К, Н. Костецкого 1 К, Г. Балешта 1 К, А. Підгурського 1 К, Й. Балешта 2 К, К. Флінти 1 К, П. Костецкого 2 К, Р. Паріцького 2 К, Д. Шевчука 1 К, Ф. Яворського 1 К, Г. Гасая 1 К 20 с., І. Гасая 2 К, М. Гуньки 1 К, Г. Паздрія 1 К, Д. Левковича 1 К, К. Жука 1 К, К. Созданийського 1 К, К. Паздрія 1 К, Анни Паздрій 1 К, С. Гасая 1 К, Ф. Гуньки 1 К, Р. Штойка 20 с., О. Гапановича 10 с., Параски Костецкої 40 с., І. Паріцького 10 с., Т. Паламаря 5 К 20 с., І. Балешта 80 с., Й. Шалака 20 с., М. Флінти 20 с., П. Яворського 40 с., Й. Яцурю 40 с., К. Флінти 40 с., Т. Столяра 30 с., П. Талюка 20 с., П. Паріцького 40 с., І. Жука 10 с., К. Шалака 40 с., І. Клепака 24 с., І. Чорного 10 с., М. Литвина 80 с., А. Костюка 40 с., В. Решітника 10 с., В. Литвина 50 с., С. Побідинського 20 с., Я. Івануса 20 с., І. А. Костюка, а дописую: «Прійміть ласкаво той маленький даток яко доказ щирого співчуття до Ваших добрих замірів. Дай Боже, щоби ми селяне своїми складками дали Вам спосібність до осягнення Ваших жадань справедливих а виеднали собі в Вас стисле привязанє до нашого народа, котрий доперва аж зжившись зі своїми добрими провідниками буде міг оперти ся і найсильнішому ворогові. Що Вам Рускі академики від серця бажаєм ми рускі селяне з Токів». Разом того дня 137 К 67 с.

Дня 28. січня 1902 вилинули дальші жертви: Ученики рускої гімназії коляду зі Львова 124 К 25 с. (від д-ра Пачовського 4 К, Куровецької 2 К, Роздольського 2 К, В. Білецького 4 К, Інституту Василянок 6 К 22 с., Мандибуря 2 К, Г. Огоновського 4 К, П. Огоновського 4 К, пані Огоновської 2 К, д-ра Хомина 3 К, д-ра Добрянського 1 К, Матієва 4 К, Р. Стефановича 2 К, П. Бурачинського 2 К, Інституту Тов. педагог. 2 К, пані Таньчаковської 1 К, Гіжовського 1 К, Паньковського 4 К, А. З. 2 К, І. Кунцевича 2 К, Іра (Савчака) 1 К, Чачковського 2 К, Яреми 2 К, І. М. 20 с., А. Т. 1 К, нечиткий підпис 2 К, др. Іл. Юрик 5 К, Домчєска 2 К, Короликова 2 К, Марія Алїція Кмицикевич 2 К, В. Потелицкий 5 К, Клявдія Насальска 2 К, Лучаковский 5 К, А. З. 2 К, Песьцовський 2 К, Цеглинський 4 К, Долницький 2 К, Dąbrowska 20 с., Громницький 2 К, касир 1 К 01 с., Міхур 2 К, др. Озаркевич 2 К, Андрохівич 60 с., Харкевич 11 К, Козакєвич 5 К, і 02 с. надто); о. М. Олексини Суховоля складку 70 К 20 с. (від пп. Анни Олексини 10 К, Ольги, Ярослава, Юлії, Манї, Богдана і Нюсі Олексининих по 2 К, А. Петрини 2 К, з соборних акафистів 14 К, з коляди на ту ціль уложеної і відколядованої Ль. Бугайом, Г. Ходоровським, Н. Овишук, М. Янчин, Ф. Цоміч і І. Петришиним 15 К 40 с., від парохіян Суховолі і Лісовиків а то: від А. Назаревича 3 К, Ін. Ходоровського 3 К, Олексі Марєша 2 К, Я. Поповича 1 К, Ф. Молінського 1 К, П. Гуляйгородського 1 К, Ф. Рогоцької 1 К, З. Молінської 1 К, Параньки Болишин 50 с., В. Тимусь 50 с., Івана Паньковецького 40 с., І. Бугая 40 с., А. Збавдія 40 с., Євкі Марєш 40 с., Лупка Самсонюка 30 с., і М. Чиж 30 с.); пані Марія Підлісецька Добрянська складку 36 К 76 с. (від селян з Добрян 16 К 46 с., від селян з Попелян 10 К 30 с., від о. Я. Підлісецького з Добрян 10 К); проф. Грушевський, складку з Варшави 101 К (від пані Саломей Крушельницької 25 рублів, від української академічної молодіж в Варшаві, котра при пересилці кличе: «Товаришам гайдамакам» наше щирє бажанє нового щастя на новий рік; Боріте ся — поборете!); о. Н. Лещишак з Якубової

волі, складку 16 К 24 с. (від себе 12 К, з коляди селян Якубової волі 4 К 24 с.); Читальня в Чернові 12 К, Н. Галуцький Звняч, даток від скарбони церковної в Скоморошу 20 К, Марія і Валерія Гоцкі Пиняні 7 К, Т. Гураль Рекшин за коляду 8 К, Т. Гураль Стриганці з коляди 14 К, Б. Старецький Дрогобич за січень 5 К, о. Бр. Іодкий Острів к. Радимна на руки п. Паньковського від брацтва церкви Острівської книжку уділову Товариства для розвою Рускої штуки на 10 К з дописаною дивідендою 1 К 30 с., за рік 1899 і 1900 разом 11 К 30 с.; разом того дня 425 К 75 с.

Дня 29. січня 1902 вплинули дальні жертви: К. Гутковський Тернопіль другу коляду (щедрівку) учеників реальної школи в Тернополі в часі Йорданських свят 203 К 94 с. (від о. П. Ніжанковського 3 К, Стахевичевої 4 К, А. Стахевича 3 К, д-ра Вітошинського 6 К, О. Вітошинської 4 К, Ганчаковського 12 К, Алексевича 10 К, д-ра Хоміцького 20 К, Бурсаків 2 К 37 с., Дмитерка 1 К, Льва Лінецького 2 К, Скібінської 4 К, Назаркевича 1 К, о. Уліцького 2 К, о. Лопатинського 6 К, о. В. Лопшицького 2 К, Вл. Сатке 2 К, С. Кордуби 2 К, Т. Чубатого 30 с., А. Стельмаха 30 с., о. Вацака 1 К, Е. Вишневої 1 К, Луки Бриковича 1 К, пані Бабіцької 1 К, з Білої

від о. Крушельницького 4 К, д-ра Величка 4 К, з Тубічка вел. від о. Ю. Куницького 4 К, о. О. Чайковського 8 К, Чемеринського 1 К, Szula 1 К, Громади Глубічка вел. 20 К, крамниці в Глубічку вел. 10 К, Bl. Souvent 1 К, з Івачева горішнього від о. Л. Авдиковича 10 К, М. Скоморовського 2 К, о. С. Скоморовського 2 К, з Березовиці вел. від Д. Степина 1 К, І. Кругового 1 К 20 с., о. Мпроновича 20 К, Д. Дебельського 1 К, К. Дебельської 1 К, М. Степина 1 К, А. Іваніцької 6 К, А. Калаша 2 К, М. Підгайного 80 с., І. Кручового 20 с., надто зібрали Ст. Брикович 9 К 08 с., а Бесараб 6 К 40 с., з тої квоти видано кошти подорожжю по селах 3 К 70 с.); о. М. Сапун Куницька волі, складку 12 К (від парохіян 8 К, з акафисту 2 К, від Настуєї Сидір 2 К); о. Іван Сіменович в Красній складку 30 К (від себе і пані Емілії Сіменовичевої 10 К, від Громади Красної ад Надвірна 20 К з допису: Щирим серцем шлем для наших борців академиків і кличем: «Ще не вмерла України»), о. А. Витвицький Батьків складку 20 К, (від себе 10 К, К. Греця з Гнидави 1 К, Брацтва церковного в Гнидаві 4 К, від Брацтва церковного в Лукавці 5 К, о. А. Крушельницький з Білої від колядників з Білої 20 К, Ю. Охримович Симечіль 1 К, о. І. Сіменович Сухостав складку 4 К,

від Олени Кісільовської з дому Сіменович 4 К, о. Збудовський з Зубриці за лютий 10 К, Ю. Кобзей Солотвина 10 К, о. К. Кузик Беско складку 9 К, з акафисту на ту ціль відспіваного 4 К 22 с., від В. і М. Кузиків учеників гімназії «Старшим братям» 4 К 78 с., о. Е. Кушник Ольховець ад Мельниці даток від Громади 4 К, о. Д. Вакулинський Русів 6 К, парохіян Маркови з коляди 10 К, С. Зарицький Перемишль складку 180 К, (І. одноразові датки: від С. Кучиркевича 2 К, Пацлавського 4 К, Левковичевої і Куровця 7 К 20 с., А. Радецького 10 К, Елсонори і Марії Зарицьких 50 с.; П. слідує Панове і Пані зложили декларацію що місячно посилали муз на удержане академиків і за січень зложили першу рату: Бобяк 3 К, Борис 5 К, п-на Барвіньська 5 К, Вахнянин 50 с., Гамчикевич 5 К, Горбаль 3 К, С. Губчак 2 К, п-на О. Добрянська 1 К, п-на С. Добрянська 1 К, п-на Долиньська 1 К, Домет 2 К, др. Желєхівський 2 К, Р. Зарицький 1 К, С. Зарицький 5 К, о. Зубрицький 5 К, Кліш 50 с. (Дальше буде).

По день 4. лютого 1902. р. включно вплинуло 47.221 К 66 с.

Від огню обезпечайтеся тільки в «Дністрі».

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

є одним руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386.402 кор. 83 сот.	разом 645.383 кор. 59 сот.
Резерва премій	205.227 " "	
Резерва спеціальна	6.000 " "	
Фонд емеритальний	47.753 " 76 "	

«Дністер» обезпечує будинки як також збіжжя і пашу против шкідливих вогнів. Всі три ВП. Ординарії припоручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє.

«Дністер» межи своїх членів яко звороти, В. р. 1900 і 1901. виносить зворот 8%.

Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди зятати позички в Банку краєвим і касах ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечати через «Дністер» — капітали на дожити, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товариством, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» частку на рускі добродійні цілі.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайтеся тільки о агенції «Дністра».

На жите обезпечайтеся тільки через «Дністер».

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи «ГЕРМАНА» ул. Сонішна.

Небувала, сенсацияна програма!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) Увертура (Реклямограф).
- 2) She, чотири елементи, найбільше сенсацияне видовище на сцені.
- 3) The three Hugosset, королі гімнастиків на потрійнім реку.
- 4) Чотири сестри Mac-Goverus, англійські танці акробатичні.
- 5) Jean Marconi, в своїм пречуднім акті: В країні музики і світла.
- 6) The Comedy Four, американські міністрели.
- 7) Janowski Trio, ексцентричний акт акробатичний.
- 8) Alda Ireos, французька субретка.
- 9) Abs-Avello, містечкі гімнастики.
- 10) Американський біоскоп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці High-Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних літ, пошукує місця на скромних усліях.

Ближші інформації в редакції «Руслана».

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
годин	посп. / особ.	годин	посп. / особ.
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Гусятина	6:30	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний
6:46	з Бруховиць, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7:45	з Янова	6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Сясли сго, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)
8:00	на дв. головний	8:40	до Янова
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуща, Сянока	9:00	до Підволочиска, Бродів, Гусятина дв. Підзамче
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	9:25	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
11:45	з Рашова, Любачова, Самбора	9:42	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
11:55	зі Станиславова (Кересмеже, Потутор)	10:20	до Бруховиць шод. від 16. мая до 15. вер.
12:55	з Янова	10:25	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
1:10	зі Скольного, Калуща, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
3:14	з Бруховиць (16. мая до 15. вер. в неділі і св.)	2:15	до Рашова, Хирова, Любачова
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	
5:11	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підзамче	3:15	
5:35	з Кракова	3:26	
5:50	з Чернівців, Іцкан	3:30	
5:40	з Сокаля, Белзця і Любачова		
6:00			
Ніч		Ніч	
7:36	з Бруховиць (16. мая до 15. вер. в неділі і св.)	6:10	до Станиславова
8:50	з Бруховиць від 16. мая до 15. вересня шод.	6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в неділі і св.)	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуща, Хирова
		7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
8:40	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	7:32	дворець Підзамче
2:31	з Чернівців, Букарешту	7:25	до Сокаля і Рави рускої
12:15	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуща	7:32	до Бруховиць (13. мая до 16. вер. в неділі і св.)
10:20	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підзамче	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
10:20	на дв. голов.	10:30	до Чернівців і Іцкан
10:02	з Підволочиска Копичинець на дв. Підзамче	11:00	до Кракова, Відня, Варшави
3:12	на дворець головний	11:10	до Підволочиска, Бродів дв. головний
3:35		11:32	до Янова від 1. мая до 15. вересня
		4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора
		4:45	до Бруховиць від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАМІТКА: Поєзди нічні числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського — 12 год. 36 мін. часу львівського. — В місті видають білети і агенція часописний Ст. І. Соколовського в пасажи Галемана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади ізди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5. в подвір'ю, сходи П. 2. в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

За певну і добру льокацію поручаємо

4 1/2% листи гіпотечні

4% листи гіпотечні коронові

5% листи гіпотечні преміовані

4% листи товариства кредитового земського

4 1/2% листи Банку краєвого

5% облігації Банку краєвого

4% позичку краєву

4% облігації пропінційні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного